

**«Όσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης (1846-1929)»
(Μία διαχρονική «Φωνή εξ Αγίου Όρους» κατά του
οικουμενισμού)**

ΜΕΡΟΣ Α΄

Αναμφίβολα, οι Διδασκαλίες – Νουθεσίες του Οσίου Δανιήλ αποτελούν πνευματική Εδέμ, μέσα στην οποία ο έσω άνθρωπος αντιλαμβάνεται πλήρως την σύνδεση Ασκήσεως και Ομολογίας στις Ορθόδοξες διαστάσεις τους.

Αντιπροσώπευε τη βαθιά αντιαιρετική και Ασκητική – Ομολογιακή έκφραση της Αγιορείτικης Μοναχικής πολιτείας.

Έκλεισαν πάνω από (93) ενενήντα τρία χρόνια από το θάνατό του.

Να θυμηθούμε το Γραφικό: «Πνεύμα Θεού εν σοί, και γρηγόρησις και σύνεσις και σοφία περισσή ευρέθη εν σοί» (Δαν. ε΄, 14).

Είναι αλήθεια, ότι οι πλέον ασκητικοί Πατέρες, αυτοί οι ακρίτες – φρουροί του Ορθοδόξου πνεύματος, είναι αυτοί που έχουν αρθρώσει – ανυψώσει σε υψηλή (ιεραρχικά) θέση τον κύκλο: Άσκηση – Ομολογία, Ομολογία – Άσκηση.

Οι πατέρες αυτοί, όπως ο π. Δανιήλ Κατουνακιώτης, επειδή ευρίσκοντο πάντα σε συνεχή μυστική συνομιλία με τον Άγιο Τριαδικό Θεό, γι' αυτό και ομολογούσαν σθεναρά την Ορθόδοξη πίστη, την οποία αλλοιώνουν (σήμερα) πολλά τοξικά οικουμενιστικά κείμενα της ψευδοσυνόδου της Κρήτης και κείμενα – λόγοι Πατριαρχών, επισκόπων, μοναχών και θεολόγων.

Ανάμεσα στα κείμενα (μελέτες – άρθρα) του οσίου Δανιήλ ξεχωρίζει η εργασία του, ως προφητική – ομολογιακή, με

τίτλο: «Φωνή εξ Αγίου Όρους δια την προσεχή οικουμενικήν Σύνοδον» (Κατουνάκια – Αγ. Όρος, 6-19 Μαΐου 1925).

Για την θεολογική-εννοιακή συγκρότηση της μελέτης αυτής, η αδελφότητα των Δανιηλαίων έχει γράψει (1977):

«Μεταξύ των πολεμικών Αυτού πονημάτων την πρώτην θέσιν κατέχει το σήμερον εις τύπον ερχόμενον δια δευτέραν ήδη φοράν «ΦΩΝΗ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ». Λέγομεν ότι επιπροσθεί και υπερέχει των άλλων πονημάτων, διότι εν έκαστον τούτων μίαν μόνην αίρεσιν ανασκευάζει, τούτο δε πάσας εκποδών αποκρούει και την απλανή υποδεικνύει τρίβον, ήν ο βαδίζων εις Βασιλείαν καταντήσει ουρανών».

Προς απλοποίηση της γλωσσικής δυσκολίας του κειμένου, διευκρινίζουμε:

«Μεταξύ των μαχητικών μελετών του, πρώτη σε θέση είναι η εργασία του «Φωνή εξ Αγίου Όρους δια την προσεχή Οικουμενικήν Σύνοδον», που ξανατυπώνεται για δεύτερη φορά. Λέμε ότι συμπληρώνει προσθετικά τις προηγούμενες και υπερέχει αυτών, διότι κάθε μία από τις προηγούμενες μελέτες μία μόνη αίρεση ελέγχει και διορθώνει, ενώ η παρούσα μελέτη όλες (συνολικά) τις αιρέσεις αποκρούει, δείχνοντας, έτσι, το απλανές μονοπάτι, το οποίο ακολουθώντας ο πιστός οδηγείται στη Βασιλεία των Ουρανών...».

Την εποχή του Οσίου Δανιήλ το Οικουμενικό Πατριαρχείο είχε ανακοινώσει διάγραμμα (προσεχούς) Οικουμενικής Συνόδου με θέματα: **«την αναθεώρησιν όλης της Εκκλησιαστικής νομοθεσίας και προσαρμογής Αυτής προς την παρούσαν κατάστασιν της Εκκλησίας, ήτις θα προβάλη και την συνένωσιν των επί μέρους**

Εκκλησιών, επί εμπιπτόντων Εκκλησιαστικών ζητημάτων, και τρόπους της εκδηλώσεως αυτών, και του καθορισμού του Πασχαλίου, επί τη βάσει των γενομένων ήδη σχετικών και επιστημονικών εργασιών». Επίσης είχε ανακοινωθεί από το Πατριαρχείο και πρόγραμμα αναθεωρήσεως πολλών ιερών τελετών, όπως: «Περί Μετουσιώσεως, περί Λειτουργικών και Εκκλησιαστικών βιβλίων, περί του Τυπικού τελετών και Ιερών Ακολουθιών, περί του χρόνου λατρείας, αργίας Κυριακής και άλλων εορτών, περί νηστείας (είδη και διάρκεια αυτής), περί Ιερών Σκευών και αμφίων, περί Αγιογραφίας και Μουσικής, περί γάμου των κληρικών, περί περιβολής του Ιερού Κλήρου εντός και εκτός Εκκλησίας, περί Μοναχών και Ιερών Μονών, και παν άλλο εκκλησιαστικόν ή θεολογικόν ζήτημα, και εν τέλει περί καθορισμού του Πασχαλίου και του Ημερολογίου».

Ο όσιος Δανιήλ είναι από τους πρώτους χρονολογικά στις αρχές του εικοστού αιώνα που αντιλήφθηκε το βάθος της αλλαγής στάσεως της διοικούσης (Πατριαρχείο Κων/λεως) εκκλησίας έναντι των αιρέσεων. Κατάλαβε, έγκαιρα, τις κατευθύνσεις της σκέψης του οικουμενισμού, έπειτα από μια ζωή αληθινού Ορθόδοξου ασκητού. Τέλος είδε καθαρά το όραμα του οικουμενισμού για συνοδική κατοχύρωσή του.

Απαντά ο όσιος Δανιήλ με το πόνημά του «Δια την προσεχή Οικουμενικήν Σύνοδον», σε όσα το Πατριαρχείο Κων/λεως είχε συγκεντρώσει και αποφασιστικά προσδιορίσει ως θεματολογία της μελλούσης συνόδου.

Η ομολογιακή - θεολογική σκέψη του συγκροτείται (απαντητικά) στις εξής ενότητες, που απαρτίζουν την πραγματεία του:

Α) ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Στην πορεία ανάπτυξης της ενότητας, γράφει:

«Η ιερά Σύνοδος Αύτη δεν θα δικάση και στηλιτεύση τους κακοδόξους, αλλά κατά το δή λεγόμενον θα καθίση εις το σκαμνί την πρώτην Οικουμενικήν Σύνοδον, ως και τας λοιπάς, και δια της αναθεωρήσεως και δικάσεως θα μεταβάλη πολλά προς επίτευξιν της πλατείας και ευρυχώρου οδού...» (Σελ. 17).

1^ο Σχόλιο: Πράγματι καθημερινά πραγματώνονται κατά βαθμίδες οι αποφάσεις της Κρήτης, σύμφωνα με τις προφητικές υπογραμμίσεις του π. Δανιήλ για το Εκκλησιολογικό περιεχόμενο - υπόβαθρο της «Νέας Συνόδου».

Β) ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΥΤΗΣ

Μεταξύ άλλων ο Όσιος Δανιήλ, τονίζει:

«Αφού η αλλαγή του Ημερολογίου επέφερε μέγα σκάνδαλον και εδημιούργησε σχίσμα μεταξύ του Χριστεπωνύμου πληρώματος, τι γενήσεται άραγε, όταν ακουσθή ότι η διαληφθείσα Ιερά Σύνοδος θα προβάλη τοιαύτας γνώμας, τας οποίας εκ περιουσίας φρονούσι και ασπάζονται μόνον οι ψυχικοί άνθρωποι και οι τα του Λουθήρου φρονούντες;» (Σελ. 19).

2^ο Σχόλιο: Πράγματι, η Εκκλησιολογία της ψευδοσυνόδου της Κρήτης αποτελεί αναδιοργάνωση και προσαρμογή του περιεχομένου της συνείδησης των «ψυχικών ανθρώπων και των τα Λουθήρου φρονούντες», όπως εύστοχα προανήγγειλε ο όσιος Δανιήλ.

Γ) Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΕΩΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Εδώ διευκρινίζει ο π. Δανιήλ, «ότι τα τίμια δώρα καθαγιάζονται μετά την ευχήν της επικλήσεως του Αγίου Πνεύματος δια της ευλογίας του ιερέως, ως μαρτυρούσι και αυτά τα αρχαία τυπικά της Ρώμης και της Γαλλίας...». Επίσης υπογραμμίζει: «Η Παπική Εκκλησία, μεταξύ άλλων (πολλών) καινοτομιών εκαινοτόμησε και την αυθαίρετον καθαγιάσιν των τιμίων δώρων, ως γιγνομένην συν τη εκφωνήσει των Κυριακών λογίων, όπερ αντίκειται τη Αποστολική και Εκκλησιαστική παραδόσει» (Σελ. 21-22).

Δ) Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Με απόλυτη κατηγορηματικότητα ο όσιος, τονίζει:

«Το Λειτουργικόν μέρος της καθ' ημάς Εκκλησίας, ως και το Τυπικόν, το οποίον εξακολουθεί από των παναρχαίων χρόνων το ευσεβές αυτής πλήρωμα, δεν συνεστήθη υπό τυχαίων και αγοραίων ανθρώπων, αλλ' υπ' ανδρών Αγίων ανεγνωρισμένων επί ευρεία μαθήσει και άκρα Αγιότητι και επεκυρώθη δι' ιερών Αποκαλύψεων παρά των Αγίων Επτά Οικουμενικών Συνόδων και Τοπικών, έχον το κύρος παρά του Αγίου Πνεύματος, όπερ σφαλήναι αδύνατον» (Σελ. 22 - 23).

3^ο Σχόλιο: Στη μελέτη του οσίου Δανιήλ (ιερού πατρός) ερμηνεύεται ορθά το πνεύμα της Ορθοδοξίας έναντι του Αναθεωρητισμού του οικουμενισμού. Θα ακολουθήσει, συν Θεώ, και η αναφορά μας στις υπόλοιπες ενότητες στο επόμενο άρθρο. Σήμερα, μέσα στην απραξία των πολλών και στην έλλειψη αντίστασης του Αγίου Όρους, η διδασκαλία του αγίου Δανιήλ αποτελεί μάθημα Ορθοδοξίας.

ΝΙΚΟΣ Ε. ΣΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ